

PERIÒDICH IMPARCIAL, REGIONALISTA,

de Literatura, Art, Montepios, Varietats,
Noticias y AnunciosDirecció: MUNTANER, 112, 4.ª - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

PREU DE SUSCRIPCIÓ: una pesseta TRIMESTRE.—UN NÚMERO SOL. 10 céntims.—ATRASSAT, 15.

En lo present número prossegueix la publicació de la
pe sa còmica**BOIGS FAN BITLLAS****L'oli, l'aygua y 'l llot**

Si á 'l dirijirnos á 'l públich per medi de Lo TEATRO CATALÀ tinguèssim la pretensió de realisar un negoci industrial procurant véndrer molts números de 'l periòdich y cercant l' aplauso y l' entusiasme de 'l major número, potser no escriuríam sobre 'l tema que informará 'l present article. Si desitjèssim passar plassa de catalanistas exaltats, d'aquells engegats per la passió y per las passions, aquells que sols veuhen en lo catalanisme lo que 'ls convè véure' hi y no lo que s' hi ha de véurer, aquells que quant parlan ó escriuhen de regionalisme ho fan ab la pauta de la nota de patrioteria qu' és sempre un recurs socorregat y d' éxit y aplauso atronadors com lo que obtenen los cómichs que tenint poch mérit artístich real, ne tenen no obstant prou per' saber recalcar las frasses grossas de 'ls parlaments y acabarlos ab un final rebuscat pero d' efecte segur que momentáneament exalta á l'auditori y li fa olvidar defectes d'aquell mateix actor en la interpretació de 'l personantje que representa, no usariam alguns de 'ls termes ab que 'ns expressarem y que podràn no obtenir la aprobació de tots los que figuran entre la part de públich que no hi vèu mes enllá de 'l nás.

Pero á nosaltres, adoradors de la vritat que volem véurer surar com l' oli per sobre l' aigua y may la cerquem entre 'l llot ó siga 'l fondo; nosaltres, amichs de cantar la vritat fins en contra de 'ls amichs y en favor de 'ls adversaris quant la rahó 'ls abona, contraris á anar guiats per la exaltació

y l' esperit de partit, convensuts de que á 'l regionalisme li convè la serietat y no 'l maquiavelisme enlluhernador de l' or fals, á 'l contemplar com certs directors de las hosts catalanistas, com certs periòdichs defensors de 'ls ideals que sustentem y volem conservar ab tota puresa; s' han conduhit ab motiu de las manifestacions realisadas fà poch dias en aquesta capital ab pretextos de alt patriotisme, no vacilem—malgrat la opinió de 'ls que 'ns censurin—no vacilem, no, en declarar que cap de ells ha estat á la altura de l' oli, no passant alguns de un lloch comú ó intermediari entre aquell y 'l de 'l llot que á forsa de 'l seu pés mateix se 'n va á fons fins que se l' remena fentli enterbolir ó embrutar altra volta l' aygua mes clara.

La associació «¡Catalunya y avant!» va celebrar una vetllada y en ella 's van pronunciar discursos en memoria de 'l fet heròich de 'n Rafel de Casanova, brau defensor de Barcelona en lo siti sostingut fins l' 11 de Setembre de 1714. Això está molt be: hi estem conformes: ho aplaudim de cor, y felicitem á la societat organísadora de la vetllada. De allí 'n va náixer la idea de anar á coronar l' estàtua de 'l gran conceller barceloní: també ho aprobem com tot bon català tè d' aprobarho.

La manifestació, á fi de no demorarla, va ferse de manera que no cridès la atenció pe 'ls carrers de la ciutat; y ab aquest objecte, com qu' era á 'l vespre, 's van dirijir tots ó casi tots los concurrents de la vetllada cap á 'l Arch de Triunfo, distribuïts en varios grupos per trobarse á 'l poch temps reunits y aplegats cap allá las dotze de la nit, á 'l peu de la estàtua de 'l gran patrici á qui s' anaba á honrar.

L' autoritat no 'n sabia res: la premsa tampoch; lo públich ho ignoraba. Van arribar á lloch los manifestants, y la presencia á aquella alta hora de 'l vespre, ó de la nit, de una concurrencia numerosa

que ab la intenció mes noble y honrada s' trobava congregada en un pant ordinariament desert tan tart los demés días de l' any, va cridar (com no podia menos) la atenció d' un guarda qui, ignorant aquella honradés y noblesa y atent á cumplir una obligació, va tocar 'l pito d' auxili, que van donarli alguns altres vijilants, municipals, serenos y agents de policia, á qual presència van fugir aquells grans patriotas ó siga aquella quitxalla embarcada per gent que 's va quedar en terra; no havent tiugut tots la sort d' escapar, puig un parell de dotzenas van sèr agafats y acompanyats á 'l Govern civil, ahont lo Gobernador estava dormint, ignorant completament lo que passaba; acabantse aquella moxiganga patrioteria ab quedar presos 30 jovinzels de bonas familias, á qui 's va conduhir á la presò mentres lo Sr. Socías posaba l' assumpto en coneixement de 'l Jutjat.

L' article 189 de 'l Códich penal diu:

No son reuniones ó manifestaciones pacíficas:

1.º

2.º *Las reuniones al aire libre y las manifestaciones políticas que se celebren de noche.*

Això prova la comissió de un delictes per part de 'ls joves desconexedors de la llei y de 'l sèn dret, y lo relatat demostra que par part de 'l Gobernador no existia prevenció contra l' acte d' honrar á Casanova, ni coneixement de 'ls fets, ni temor de res que li poguès fer trencá 'l són.

De manera, que la incorrecta manera de organitzar un acte legal, va donarli caràcter de illegalitat, y justificá la conducta de 'l pobre vigilant, l' auxili de 'ls agents, lo comportament de 'l Gobernador y la intervenció de 'l Jutje que és qui ha de depurar fins ahont hi ha responsabilitat contreta y per part de qui s' ha contret.

Comentant direm que venir, com ha vingut després una part de la premsa á criticar aquets actes; suposar intervenció de 'l Govern central en una previa, nova y terrible persecució contra 'l catalanisme; valerse d' això una associació tan respectable com hauria de sèr la Unió catalanista, per' organitzar com á protesta un de 'ls seus actes aparatosos, sense mirar que juntantse en manifestació pública á partits partits pe 'l mitj ab sas discordias empetitia molt la causa de la patria, com havia de prevénrer que aixís seria no contant ab la cooperació de 'ls representants legals y llegítims de 'l poble de Barcelona, ni de cap altre de 'ls de tot Catalunya; posar com héroes en sos discursos á 'ls mal aconsellats minyons ja deslliurats afortunadament, y pronunciar ab aquet motiu frasses groixudas y de relumbrón, sempre efectistas per sentir palmotejar ab entussiasme atolondrat; es á dir, fer soroll pe 'l gust de ferne, són cosas que no pòt ni dèu aplaudir ni tolerar 'l ver amor patri.

Això es voler portar l' aygua á 'l molí de la Unió catalanista; puig no falta qui pensa y diu que la tal Unió, valentse de 'l sèn secretari, va lograr preparar y comensar un acte ilegal, ab la idea de fer després lo de reparació innecesaria per la causa catalana, encara que tal volta convenient per aque-

lla entitat que no conta ab l' arrelament fort que avuy ostentan aquells altres que ab conducta molt distinta y ab gran circunspecció, serietat y patriotisme, se troban molt per sobre d' ella, deixant véurer una rectitut de procediments digna de tot poble honrat y que sab distingir be entre la puresa de l' oli y la fanguera de 'l llot de que la separa l' aygua sobre la qual l' oli sura sempre com la vritat y com la rahò que sab obrirse pás y á 'l fi s' imposa.

P. DE R.

Estrenos catalans

Romea. — *La tornada de 'n Baldiri*, saynete de D. PAU PARELLADA. — *L' enredayre*, comedia en tres actes, de D. RAMÓN BORDAS Y ESTRAGUÉS.

Atenent á l' objecte que sembla han tingut los autors de las dos obras novas que s' acaban de donar á 'l públich, direm que són dos estrenos d' éxit, puig tant *La tornada de 'n Ba'diri* com *L' enredayre* compleixen sa missió que consisteix en divertir á la concurrència.

Lo Sr. Parellada és un autor de punta, y encara que en sa nova obreta catalana no está á la altura de algunas de las sévas de 'l repertori castellá, escritas ab lo pseudónim Melitón González, mereix aplauso y li tributem ab gñst, porque sa obra agrada mes cada vegada y per encoratjarlo á ferne un' altra que, no sols iguali sino superi á la millor de las castellanas que té escritas y representadas.

Conegut com és lo talent de 'l Sr. Bordas, no ha de conquistarlo ja: *L' enredayre* demostra trassa en fer escenas cómicas, bon humor y bon sentit en fer xistes, y bon coneixement de la escena. *L' enredayre* s' enreda y 's desenreda be, ab alguna inverossimilitut, dispensable fins á cert punt.

Abduas obras són ben rebudas y aplaudidas. — Jo.

Revista teatral

Tívoli (Circo Equestre). — Cada nit cosas novas y cada nit debut de nous artistes.

Y la concurrència en *crescendo* y 'ls aplausos atornant l' espay.

— **Concerts Euterpe.** — Extraordinari fou 'l que se celebrá 'l día de la Mercé. Componian lo programa composicions de 'l ilustre vate catalá, á excepció de la *Sinfonia elegiaca* de 'l mestre Porcell y la *Euterpense* de 'l mestre Manent.

Durant l' execució de la primera citada sinfonia, alguns mestres compositors, periodistas y poetas, coronaren lo busto de 'l immortal músich.

La concurrència numerosa, aplaudí ab entussiasme fent repetir algunas composicions.

Novedats. — L' execució de la ópera *Mirella*, qual judici fem apart, sigué desigual é insegura la nit de l' estreno. En las successivas, los artistes, mes possessionats de sos papers, tingueren mes rellèu certs detalls que passaren desaparebuts, á la primera representació.

Lo mestre Pérez Cabrero és l' héroe de 'ls aplausos. No és estrany. Entussiasista per Gounod, sent per sas obras amor idolátrich, sens intermitencias ni vacilacions, sempre creixent, sempre mes ferm en sas opinions artísticas, y aixó fá sigui sa direcció segura, atenta á 'ls petits detalls d' orquestació que resultan afiligranats de sa batuta ferma y sobria sens aspavientos ni contursions; ab exactitut matemática en la interpretació de 'ls temps marcats per l' autor; cosas, unas y otras, que acusan un perfecte y acabat estudi de la partitura que té á 'l faristol y una conciencia de verdader artista.

Eldorado.—Ha tingut lloch la funció inaugural estrenantse una sarsuela en un acte y tres quadros de Carlos Arniches y Vives, titulada: *Dolorettes*.

La falta d'espai 'ns priva d'ocuparnos de son mérit. En lo proxim número ho farem.—F.

Circo Espanyol.—La companyia Onofri, que be mereix estar en lo lloch á que s'ha elevat per son treball, cada dia atrau mes concurrència ab sas grandiosas pantomimas, 'sent una de las tantas *El forzado de Toulón* que fou estrepitosament aplaudida, original de l'administrador d'aquest teatro, D. Delfi Perearnau. S'hi distingeixen extraordinariament las Sras. Julia y Costejá y 'ls intel·ligents germans Onofri. L'argument está molt ben desenvolupat.—A. P. G.

Musich-Hall-Olympia.—Obert aqueix local, hi debutá una companyia composta de bons artistes que fan varios números eqüestres. Entre 'ls tants hi ha 'ls aplaudits Cecchi and Polos y acróbatas que fan riure á mes no poguer; 'l nen Tarfe, número que no s'pót arribar á compèndrer, y altres de igual mérit y éxit. També la companyia mímica que dirigeix lo pierrot J. Carbonell hi representá la pantomima *El palacio encantado*, qu'és aplaudida.—A. P.

ACTES DE CATALANISME

Ahí va havern' hi dos á Sarriá ab motiu d'inaugurar-se 'l Centre regionalista de dita localitat. Van disposar-se en un elegant envelat construït en lo passeig de la Bonanova y tingueren lloch 'l un á 'l dematí ab lo repartó de premis de 'l Certamen literari, y 'l altre á la tarde, consistint en un acte de propaganda.

Lo certamen va resultar lluhida festa de la poesia, presidida pe 'l Sr. Picó y Campamar. No hi vam pogué assistir, per qual motiu no 'n lem dotallada resenya y 'ns limitem á dir que va haverhi selecta concurrència, y aplausos á 'ls autors de 'ls treballs premiat y á 'ls oradors Srs. Pico y Agulló.

L'acte de la tarde va sèr molt importani, puig resultá una espontánea festa de verdadera y saludable propaganda, en lo que va pendre 'hi part La Lliga regionalista, havent pronunciat discursos encoratjadors los Srs. Carner, Cambó, Abadal, Vilaregut y Robert.

Creiem que de tots los actes patriòtics convé tréure 'n alguna ensenyansa, y lo celebrat ahí á Sarriá pót servir de molt, perque 'ls oradors van parlar clá y catalá fent patents las ventatjas de 'l sistema regional sobre 'l centraliste que está acabant ab la vida d'Espanya. A 'l arribar nosaltres parlaba 'l Sr. Cambó qui va demostrar que 'l catalanisme está encarnat en tots los catalans y que á semblansa d'aquell escultor que deya que la estatua que modelaba la tenia ja trassada en son ideal y per lo tant per ferla sols havia de tréure de la pedra la part que no deixaba véurer los contorns de la figura, també 'ls catalans sols haviam de tréure de la pedra de l'amor-patri lo que hi sobra pera que quedi perfectament modelat lo catalanisme. Va extèndre 's en sólida argumentació y després va manifestar que tenim dos classes d'enemichs en nostra causa: 'ls que aferrats á l'olla de 'l pressupost no vacilan en embolcallarse fins ab lo manto real y ab los plechs de la bandera espanyola per' que no 's veji que 's va solament contra 'l sistema centralista que mata y may contra los símbols patriòtics á qual sombra s'aixoplugan, y á mes los de dintre casa, que venen á sèr Judas de la terra; advertint que, segons 'l orador (y nosaltres també ho dihem), aixís com en temps antich se deya que 'l dimoni 's disfressaba de frare, avuy se disfressa ab la barretina catalana y fins canta *'ls segadors*.

En igual sentit de patriotisme pràctich van parlar los Srs. Abadal, Vilaregut y Dr. Robert; lo primer fent véurer 'l perjudici de 'l sistema de quintas; lo segon la ingratitut de 'l Poder central que després de venir á Vilafranca un de 'ls ministres y de prométrer gran protecció á la agricultura, á 'l tornar á 'l cor xuclador de la patria, lo primer que se li va ocórrer va sèr aumentar

la contribució á 'ls que cullen rahims transformant lo such en ví, ab lo qual ha ferit de mort á 'l principal element de vida d'aquella comarca. Lo Sr. Vilaregut va estar enérgich en extrem. Lo Dr. Robert va combatre 'l sistema centralisador en sos aspectes militar, marítim, judicial y financier, y acabá abrigant la esperansa de que 'l despertar de Catalunya podrá tal vegada encara salvar á Espanya entera. Refutá un cop mes lo dictat de separatistas y també 'l de clericals, assegurant (com ho havia dit ja 'l Sr. Abadal) que á Catalunya 's desitja la autonomia política qu'és la verdadera llibertat, no la llibertat que tenim escrita en las lleys, sino la que mereix un poble digne y viril com ho és lo de nostre estimada regió, que vol desplegar sas energías.

Forts aplaudiments coronaren tots los discursos, aplaudiments espontáneos, nutrits, generals, per part de la concurrència que omplia 'l gran envelat ahont va ferse aquest acte trascendental.

Molts concurrents van felicitar á 'ls oradors avants de surtir de 'l local. Eran las sis y á 'l surtir va ferse 'ls una ovació donant vivas á Catalunya y á 'l Dr. Robert.

La ley d'accidents de 'l treball.

I

Las societats aceptadas pe 'l Govern á 'ls efectes de l'art.º 12 de la ley de 30 de Janer de 'l any passat, són nou que han lograt reunir entre totas fins á comensar 'l any actual 3,262 pólissas, deixant assegurats á 123,597 obrers quals salaris anyals importan Ptas. 85.147,034'59, havent pagat per premi de 'ls seguros la cantitat de pesetas 678,568'80 y havent estat auxiliats per diversos accidents 1,687 treballadors á quins han estat pagadas per indemnizacions Ptas. 98,972'66.

Aquets datos estadístichs oficials formats gracias á la ilustració y á 'l zel de 'l assessor general D. Joseph Maluquer, bastan per ponderar las ventatjas de la ley recentment implantada en nostre patria, y també són significatius per' fer véurer la circunstancia consoladora de la eficacia de la intervenció gubernamental en un assumpto de gran utilitat, de verdader interés social que ha d'establir llassos de concordia y harmonia entre amos y treballadors y que ab lo temps podrá contribuir á consolidar en Espanya la marxa ordenada entre 'l capital y 'l treball.

Las tarifas establertas fins avuy per las diversas societats anónimas aseguradoras de las indemnizacions establertas en favor de 'ls obrers en la ley deguda á la iniciativa y constancia de 'l Excm. Sr. D. Eduardo Dato Iradier, són sens dupte una mica crescudas per' fer resódrer á 'ls industrials apáticos ó á 'ls massa egoistas; y com aquestos abundan, com desgraciadament n'hi ha bastants que, poch previsors, pensan que potser cap de 'ls seus treballadors será víctima d'accident y per lo tant no haurán de pagar res per aquesta contingencia; com són en número massa crescut aquells altres que no 's recordan de que lo que no ha succehit en cent anys pót succehir dintre un minut, per 'xo 's comprén que en tot 'l any passat en tot Espanya s'hagin suscrit solament 3,262 pólissas. Y és més visible encara aquesta apatia si 's considera que la suscripció d'aqueixas pólissas s'ha lograt gracias á 'l esforç, á la activitat, á la insistencia y fins á la pesadé de una recua d'agents; perque de no sèr aixís potsé no s'hauria lograt ferne suscriur ni una sola.

Convé propagarla la afició á 'l seguro d'accidents, perque és indubtablement un de 'ls mes útils, tant á 'ls amos com á 'ls treballadors y direm mes á 'ls primers ó siga á 'ls patronos que tenen de pagar las indemnizacions. Per' quet motiu convé estudiar los datos de la estadística recent publicada; puig de semblant treball intelectual, se'n poden deduhir conseqüencias profitosas, convenientes á la generalitat y sobre tot de profit per' que 'ls treballadors en cas de desgracia sigan sempre atesos com mereixen y com marca una ley tan justa y humanitaria.

Las primas pagadas á las companyias que figuran en l'estat que la *Gaceta de Madrid* de 'l 4 publica, suman 678,568 ptas.: l'import de 'ls accidents puja 98,972 pesetas; la diferencia entre lo que las companyias han percebut y lo que han satisfet, és, donchs, de 579,596 pesse-

tas que s'han quedat en las caixas de aquelles companyies, constituint una ganancia que si no és líquida és molt extraordinaria; lo qual se fa evident considerant que, encara que com a gastos de administració, comissions a ls agents, impresos, viatjes, y altres d'oficinas y auxiliars, etc., s'hi posi altre tant com l'import de las indemnizacions pagadas, ó siga altras 98,972 pessetas, sempre queda un benefici líquid de 480,624 pessetas per las companyies anónimas.

Calculem: A 226,189 pessetas hauria pujat l'import de las primas de seguros cobrantse sols la tercera part de lo que ara han cobrat las companyies per tarifas de seguro d'accidents: deduintne d'aquella quantitat de 226,189 las 98,972 que representen los accidents ocorreguts y pagats y altras 98,972 per gastos, quedarian 28,245 pessetas com a sobrant, benefici ó fondo existent.

Quina conseqüència se'n treu naturalment de tot això?

En primer lloch, que las tarifas poden rebaixarse; en segon lloch, que l'no rebaixarlas contribueix a retriure l'afició a l' seguro y això pot perjudicar a ls obrers, y en tercer lloch, la ventatja inmensa de la mutualitat sobre l'esperit mercantilista dominant avuy per'vuy en aquest assumpte que no hauria de tenir res de mercantil, com pensem demostrar en un altre article.

JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.

MIRELLA

Ópera en tres actes.

Mr. Barbier recopilá en son treball las mes importants escenas de l'bellíssim poema de aquest nom de l'insigne poeta provençal, Frederich Mistral. Las situacions dramáticas, las mes plenas de color popular, las mes típicas d'aquella terra, las mes caldejadas per l'amor de ls dos protagonistas que forman un verdader y encantador idili de formas originals y d'una essencia tendra que enamora, ha donat lo llibretista a l'músich per'que ab son treball fixés mes relléu, vibressin ab mes intensitat las encontradas passions de ls personatjes que jugan en la trama.

Ho lográ Gounod? Per complet.

Seguí en *Mirella* lo trassat en las obras dramáticas que la precediren, donant a sa música los tochs cardinals de sa personalitat artística? No.

En la obra de Mistral s'aparta, en tots conceptes, de la inicial de las demés. En aquéllas era l'músich que ab sas melodías y procediments propis que acusaban una inteligencia de primera y una penetració finíssima, aguda, ns portaba a l'escena personatjes que lluytaban ab oposats caracters y sentiments, ab encontrats desitjos, fins y medis.

En *Mirella* mes que músich, es lo colorista que tenint per base l'sabor local 'hont se desarrolla la obra, á grapat escampa la nota popular que localisa, fixa d'una manera gráfica, certa, lo lloch de l'acció de l'drama.

Per aixó sas melodías, á mes d'ésser originals, tenen en l'ayre que las aviva, l'tó simpáti de la terra que representan; s'acullan a l'oído quedant tot seguit a la memoria.

Bona proba n'és de lo que diem la cansó de l'*Magali*.

Coneixem la verdadera, l'auténtica, facilitada pe l'mateix Mistral l'any 1868, y, la vritat, deixant apart passions d'autor, preferim á la popular la de Gounod. A l'inspiració nascuda en los mateixos camps de la Provença, (Gounod escrigué *Mirella* á casa de l'poeta provençal); recullint la llum, l'ayre de aquella terra que tot és pau y benturansa, sentint per tot indret las xardorosas pero encalmadas notas de sos cants populars, ensopada sa imaginació en la originalitat de la cansó literaria, escrigué una de las millors planas de la partitura, la mes sentida, la mes inspirada.

L'introducció, la romansa de Vrias, nova, original en sa forma y fondo, en sa melodia y modo d'orquestrar-la, la plegaria de *Mirella* d'un efecte sorprenent, la típica marxa de la professó que á las *Santas Marias* fa cap y altres números musicals que donan un valor inapreciable á la partitura de l'sabi mestre, fan sigui *Mirella* la mes celebrada, la mes unaniment aplaudida per tots los públichs filarmónichs.

Permetin nostres lectors emitim nostre humil é imparcial parer.

Mirella és la obra mes inspirada, la mes sabia de l'mestre Gounod.

Ara, si'm preguntan per qué no s'aplaudi ab l'entusiasme que s mereixen sas bellesas, la contestació potser será atrevida, pero es vritat. Perque la major part de nostre públich que en música creu entendre, mideix lo mérit de las obras pe l'temps que s'passa, ó s'ha passat en ferlas.—M. V.

Reunions particulars

Patronato del obrero.—Diumenge hi vejèrem un de ls dramas mes populars, *Treinta años ó La vida de un jugador*. Los principals papers, encarregats á la senyora Oliva y á ls Srs. Monserrat y Massó van sèr ven executats fentse dignes de ls aplausos obtinguts. També mereixen especial menció la Srta. Bayona y l'graciós Sr. Villar que té molt bona sombra y diu molt bè, trayent partit de ls xistes. Los Srs. García, Montané, Botey, Cabestany, Caberas y Vidal, van estar acertats, particularment Cabestany que va sèr aplaudit en la part de *Alberto*. També ho sigui la nena Cepillo.

Aquesta societat és de las que mes cuydado té en las funciones.—S. P.

Institut obrer graciense.—*El puñal del godo*, célebre drama de Zorrilla, és propi per demostrar saber dir versos. Los Srs. Bargués y Calveras tregueren partit de ls papers de *D. Rodrigo y Theudia*, dientlos bè, ab entonació y vigor dramátich; lo Sr. Perelló, estigué regular en l'*monje Romano* y l'jove que feu *D. Julián* té bonas disposicions artístics, si be no va lluhirlas prou per estar insegur de ls versos.

Van sèr aplaudits tots y cridats á escena.—U. C. B.

Imp. de Ramón Pujol.—Tallers, 45, Barcelona.

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

❀ JUAN AYNÉ ❀

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

En esta casa se halla de venta la obra de gran éxito

A PAÍSES DESCONOCIDOS

Precio de los principales números de música:

Terceto de los Polismans. 2 ptas.

Duo de los carteros. 2'50 »

Coro las Violetas. 2'50 »

ESPECIALIDAD EN PIANOS DE ALQUILER. Guitarras desde 5 pesetas.

Toalla FRINÈ

Son ús hermojeja l'rostre, absorveix la grassa del cutis, treu las arrugas, con trau l'poro de la epidermis y evita las tacas, borro y erupcions de la pell.

Rejoveneix y es un tresor per conservar la dentadura neta, forta y esmaltada desapareixent ab son ús lo sarro y l'escorbut.

Se ven en todas las perfumerías

LA CANSÓ DE 'L TAPER

Coro á quatre veus, tenora y tamborino

PER

MODEST VIDAL

Composició que obtingué l'premi ofert per l'Escut Emporità en lo certamen celebrat á La Bisbal.

Se ven á casa l'autor, Consulat, 15, Barcelona.